

Veteranflottiljen

FARTYGEN / FÖRENINGARNA

Motortorpedbåten T26

Längd överallt:	20 meter
Bredd största:	5 meter
Deplacement:	27 ton
Bestyckning:	2 st. 53 cm torpeder, 1 st. 20 mm automatkanon, 6 st. sjunkbomber, 2 st. kulsprutor
Motorer:	2 st. Isotta Fraschini 18 cyl/st. W18, slagvolym 57 l/st., 1500 hk/st.
Fart:	50 knop
Besättning:	11 man
Hemmahamn:	Gålö

1942

Fartyget levererades till Kungl. Flottan från Kockums.

1943

Fartyget var i aktiv tjänst i Kustflottan. Här kan bl a noteras att T26 var den första motortorpedbåt som utrustades med radar (Kanadensisk tillverkare). Detta innebar att fartyget fick ett mycket större gångtidsuttag än övriga fartyg i divisionen. Påfrestningarna medförde att problem uppstod med sprickbildningar i skrovet. Räddningen hette PERMATEX. Under denna period påbörjade den kände motortorpedbåtskonstruktören framlidne Curt Borgenstam sin verksamhet vid förbandet.

1960

Från mitten på 1960-talet och fram till 1985 utnyttjades fartyget av flygvapnet som målbogserare på Vättern. Under denna period var hon helt ombyggd. Samtlig vapenutrustning togs bort, ett helt nytt bryggkomplex och en stor bogseranordning fanns på halvdäck. Maskineriet var dock intakt.

1985

Fartyget köptes av Lennart Segerström och restaureringen påbörjades. Fartyget ägs idag och förvaltas av en stiftelse vid namn "Lennart Segerströms stiftelse, T26 ett levande museifartyg" och drivs och vårdas av medlemmar i Veteranflottiljen

<http://www.mtbt26.se/>

Motortorpedbåten T38

Längd överallt:	23 meter
Bredd största:	5,5 meter
Deplacement:	40 ton
Bestyckning:	2 st. 53 cm torpeder, 1 st. 40 mm automatkanon, sjunkbomber, 2 st. kulsprutor
Motorer:	3 st. Isotta Fraschini 18 cyl/st. W18, slagvolym 57 l/st., 1500 hk/st.
Fart:	50 knop
Besättning:	16 man
Hemmahamn:	Marinmuseum, Karlskrona

T38 sjösattes i juli 1951 vid Kockums Mekaniska Verkstad i Malmö. Sommaren 1952 ingick T38 i kustflottans 4.motortorpedbåtsdivision med basering på Gålö.

Sista gången T38 tjänstgjorde i Kustflottan var 1956. Vid ett fartprov i april 1956 utanför Karlskrona uppnådde T38 en fart av 51,6 knop. T38 var då ett av världens snabbaste krigsfartyg. Samma år vid midsommar anlände T38 till Karlskrona för avrustning, befälstecknet nedhalades och besättningen övergick till T42.

T38 låg upplagd i Karlskrona i 22 år för att 1978 överföras som utställningsobjekt vid Malmö Teknik- och Sjöfartsmuseum. 1995 övertogs och restaurerades T38 till originalskick av Marinmuseum i Karlskrona.

T38 ägs av Statens Maritima Museer men körs och vårdas av medlemmarna i Motortorpedbåten T38 Vänner.

www.t38.se

Motortorpedbåten T46

Längd överallt:	23 meter
Bredd största:	5,9 meter
Deplacement:	43 ton
Bestyckning:	2 st. 53 cm torpeder, 1 st. 40 mm automatkanon, sjunkbomber, 2 st. kulsprutor
Motorer:	3 st. Isotta Fraschini 18 cyl/st. W18, slagvolym 57 l/st., 1500 hk/st.
Fart:	45 knop
Besättning:	16 man
Hemmahamn:	Gålö

Motortorpedbåten T46 byggdes 1957 på Kockums och togs ur aktiv tjänst 1975, vilket också var sista året för marinens motortorpedbåtar. Med sin V-botten representerar hon den mest utvecklade och moderna Mtb-typen. På slutet av 1980-talet togs fartyget i drift av ett antal entusiaster med H.M.K Carl XVI Gustaf i spetsen. Fartyget ägs i dag av Motortorpedbåtsklubben T46 och drivs och vårdas av Föreningen Motortorpedbåten T46 Vänner. T46 är sedan 2008 K-märkt av Statens Maritima Museer (SMM)

Idag är T46 en del av Veteranflottiljen. Hemmahamnen är Gålöbasen, där motortorpedbåtarna var baserade under sina glansdagar. På Gålö finns även övriga fartyg i Stockholmsdelen av Veteranflottiljen.

<https://t46.se/>

Motortorpedbåten T56

Längd överallt:	23 meter
Bredd största:	5,9 meter
Deplacement:	43 ton
Bestyckning:	2 st. 53 cm torpeder, 1 st. 40 mm automatkanon, sjunkbomber, 2 st. kulsprutor
Motorer:	3 st. CRM 18 D/SS med backslag, 1650 hk/st.
Fart:	50 knop
Besättning:	16 man
Hemmahamn:	Gålö

Motortorpedbåten T56 byggdes 1957 på Stockholms örlogsvarv, som var underleverantör till Kockums i Malmö. T56 togs ur aktiv tjänst 1973. Åren 1985 – 2003 fanns hon på Ekerö och åren 2003 – 2007 renoverades T56 på Gålöbasen och är nu en fullt fungerande motortorpedbåt i originalskick, så när som på huvudmaskinerna. T56 är sedan 2006 K-märkt av Statens Maritima Museer (SMM)

T56 ägs i dag av Stiftelsen Motortorpedbåten T56 och drivs och vårdas av medlemmar i Föreningen T56 Vänner

<http://www.t56.se/>

Torpedbåten T121 Spica

Längd överallt:	42,5 meter
Bredd största:	7,1 meter
Displacement:	210 ton
Bestyckning:	6 st. 53 cm torpeder, 1 st. 57 mm automatkanon, sjunkbomber, minor 2 st. kulsprutor
Motorer:	3 st. Bristol Siddeley gasturbiner om vardera 4250 hk.
Fart:	40 knop
Besättning:	28 man
Hemmahamn:	Gålö

I slutet av 1950-talet började marinen att projektera för en efterföljare till Plejad-klassen. En mängd studier och jämförelser gjordes mellan norska, engelska och tyska torpedbåtar. Resultatet blev att Sverige slutligen köpte Lürssen-varvets ritningar till den stålkrovsförsedda Jaguar-typen. Ritningarna lades till grund för det nya svenska torpedbåtsprojektet, T121 Spica.

Sedan projektet fastställts, utfördes konstruktionsarbetet av Götaverken AB som byggde tre fartyg i serien, T 121 - T123 (Spica, Sirius och Capella). De övriga tre, T124 - T126 (Castor, Vega och Virgo) byggdes av Karlskronavarvet. Fartygen levererades under perioden 1966-1968.

Spica levererades 1966 och gjorde sin sista tjänstgöring under en mobiliseringsövning 1987. Som kuriositet kan nämnas att HMK Carl XVI Gustaf tjänstgjorde ombord på fartygstypen som officersaspirant sommaren 1967 samt som officer sommaren 1973.

T121 Spica ägs idag av "Stiftelsen T121 Spica - ett levande museifartyg" och bemannas och drivs av medlemmarna i "Föreningen T121 Spica Vänner".

Föreningen är öppen för alla, ungdomar och stödjande. T121 Spica har certifikat som passagerarfartyg så Spica Vänner kan erbjuda allmänhet, företag och föreningar en unik och minnesvärd upplevelse till sjöss

www.t121spica.se

Robotbåten R136 Västervik

Längd överallt:	43,6 meter
Bredd största:	7,1 meter
Deplacement:	240 ton
Bestyckning:	8 st. sjömålsrobot RBS15, 2 st. 53 cm torpedtuber, 1 st. 57 mm automatkanon, sjunkbomber, minor, 2 st.kulsprutor
Motorer:	3 st. Bristol Siddeley gasturbiner om vardera 4300 hk.
Fart:	40 knop
Besättning:	30 man
Hemmahamn:	Marinmuseum, Karlskrona

Tolv torpedbåtar av typen Norrköping (Spica II) byggdes 1971–1976 på Karlskronavarvet. T136 överlämnades till marinen 1975. Under 1980-talet byggdes fartygen om och modifierades till robotbåtar. HMS Västervik byggdes om 1984 och fick då bognumret R136. Sex fartyg modifierades ytterligare en gång på 1990-talet och dessa fick typbeteckningen Robotbåt typ Ystad.

R136 Västervik är sedan juni 2000 överförd till Marinmuseum i Karlskrona. Fartyget är i originalskick och Föreningen HMS Västerviks Vänner stödjer Marinmuseum i att vårda och bevara HMS Västervik som ett levande museifartyg från det kalla krigets dagar

www.hmsvastervik.se

Robotbåten R142 Ystad

Längd överallt:	44,5 meter
Bredd största:	7,1 meter
Deplacement:	245 ton
Bestyckning:	8 st. sjömålsrobot RBS15, 2 st. 53 cm torpedtuber, 1 st. 57 mm automatkanon, sjunkbomber, minor, 2 st.kulsprutor, granatkastare för radarmotmedel (remskastare)
Sensorer:	Spaningsradar PS75, eldledning ARTE 722, navigeringsradar PN6213 och Pilot Kk2, radarvarnare PQ826, signalspaningssystem PQ868, stridsledningssystem MARIL2000
Motorer:	3 st. Bristol Siddeley gasturbiner om vardera 4250 hk.
Fart:	40 knop
Besättning:	30 man
Hemmahamn:	Gålö

Tolv torpedbåtar av typen Norrköping (Spica II) byggdes 1971–1976 på Karlskronavarvet. Under 1980-talet byggdes fartygen om och modifierades till robotbåtar. Sex fartyg modifierades ytterligare en gång på 1990-talet och dessa fick typbeteckningen Robotbåt typ Ystad.

Sedan 2006 ägs R142 Ystad av Statens Maritima Museer och bemannas och drivs av Föreningen Svenska Robotbåtar (FSvR). Föreningen är öppen för alla, ungdomar och stödjande. T142 Ystad har certifikat som passagerarfartyg så FSvR kan erbjuda allmänhet, företag och föreningar en unik och minnesvärd upplevelse

www.robotbatar.se

Minsveparen M20

Längd överallt:	27 meter
Bredd största:	5,0 meter
Deplacement:	67 ton
Tidigare bestyckning:	1 x 20 mm automatkanon, 1 x 7,62 mm kulspruta, sjunkbomber
Motorer:	2 st. Scania dieslar på vardera 265 hk.
Fart:	12 knop
Besättning:	8–20 man
Hemmahamn:	Museipiren vid Vasamuseet, Stockholm

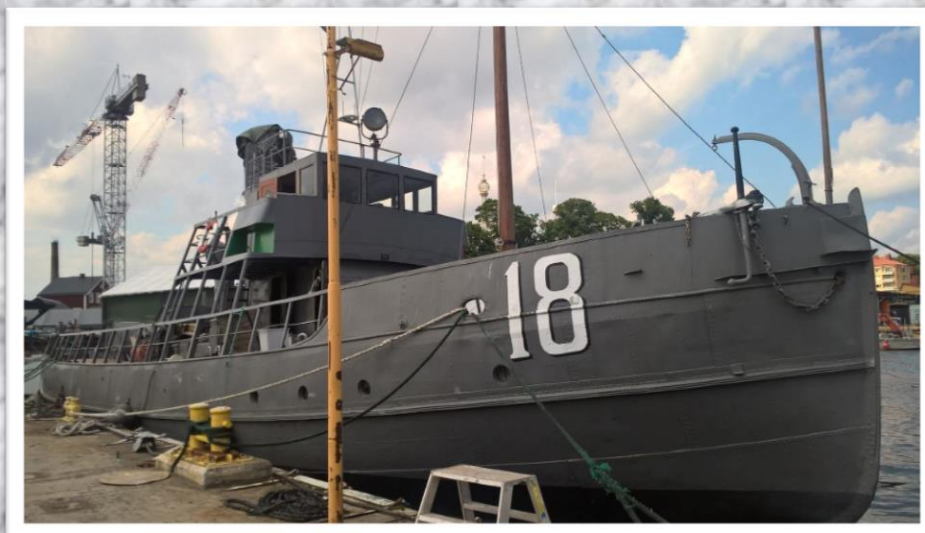
M20 byggdes 1941 på Neglingevarvet och tjänstgjorde som minsvepare och utbildningsfartyg för svenska sjöofficerare till 2005 då hon övertogs av Föreningen M20.

I dag är hon klassad som traditionsfartyg och ägs av Statens Maritima Museer och bemannas och drivs av Föreningen M20. Föreningens ändamål är att hålla M20 som ett levande och sjögående museifartyg och att värna de svenska örlogstraditionerna.

M20 är modernt utrustad med radar, GPS och AIS samt VHF med GMDSS och klassad av Transportstyrelsen att färdas i fartområde C

www.minsveparen.se

Vedettbåten Sprängaren

Längd överallt:	28,7 meter
Bredd största:	7,0 meter
Deplacement:	230 ton fullt rustad
Bestyckning:	En 57 mm kan M/16, vilken senare ersattes av en 25 mm automatkanon m/32 och en kulspruta
Maskin:	2-cylindrig compoundångmaskin på 400 indikerade hästkrafter, 470 ihk vid forcerad eldning
Panna:	Eldrörspanna med två eldrör och ca 180 tuber. Arbetstryck 10 kg
Fart:	Ca 10 knop
Besättning:	16 man i krigsbesättning
Hemmahamn:	Gålö

Pansarbåtsinsamlingen startades 1912 av biskopen Manfred Björkkvist. Den svenska offerviljan var stor och resulterade i byggandet av pansarskeppet Sverige. Det blev pengar över och en del av dessa användes till att bygga vedettbåtarna Sveparen, Sökaren och Sprängaren. Dessa fartyg skulle kunna lägga ut, svepa och bärga minor, försvara sig med en 57 mm kanon, bogsera och bryta is. Uppdraget att bygga fartygen gick till Motala Verkstad och vedettbåtarna sjösattes 1917 och levererades till flottan 1918.

Det sista Sprängaren gjorde i flottan var att delta i bärgningen av regalskeppet Vasa. Hon utrangerades 1962 och såldes till Varberg som hamnbogserare och döptes om till Klåback. Fartyget övertogs 2009 av Stiftelsen Sprängaren.

Renovering av fartyget pågår och tanken är att Sprängaren skall kunna gå för egen maskin när hon fyller 100 år

www.hmssprangaren.se

Motorslupen Moses (Typ A)

Ägare:	Bosse Furén, en av grundarna till Föreningen äventyret på Gålö
Tidigare ägare:	Föreningen äventyret på Gålö. Tillhörde ekipaget på Muskö innan hon såldes till Föreningen Äventyret.
Byggnadsår:	1942 på Furusunds varv under stort hemlighetsmakeri för flottans attackdykare
Längd överallt:	17,7 m (59 fot)
Största bredd:	3,9 m
Största djup:	1,6 m
Deplacement:	20 ton
Motor:	Volvo Penta MD70
Marschfart:	Ca 8 knop
Hemmahamn:	Gålö

Moses byggdes som en av 24 A-slupar under 2:a världskriget. Alla utom Moses levererades från civila varv. Båtarna var avsedda för beredskapstjänst, personaltransporter ("permisbåtar"), postturer, svinmatstransporter, övningsbåtar för navigation, manöver och förtöjning. Moses kom däremot att, fram till 1960, tjänstgöra som moderfartyg för Sveriges då nybildade attackdykarverksamhet. Därefter utnyttjades Moses vid Ostkus-tens örlogsbas, Sjövärnskårens sommarutbildning och därefter "sommarkolloverksamhet" i Föreningen Äventyret.

Moses är i dag helt i privat ägo och ingår i Veteranflottiljen. Ansökan om K-märkning har ingivits till Statens Maritima Museer.

www.digisign.se/a-slup/

M/Y Triton

Längd överallt:	8,58 meter
Bredd största:	2,48 meter
Byggnadsvarv:	Neglingevarvet i Saltsjöbaden
Maskin original:	2 x Chrysler Hemi
Maskin i dag:	1 x Mercrusier 7,4 l V8
Byggnadsmaterial:	Hondurasmahogny
Konstruktör:	Curt Borgenstam
Fart:	30 knop
Besättning:	1 – 2 man
Hemmahamn:	Gålö

Beställaren av M/Y Triton, Carl Hardeberg, bad mariningenjör Curt Borgenstam, som även ritade svenska motortorpedbåtar, att rita en båt i mahogny. Troligen för att använda som transport mellan Saltsjöbaden, Sandhamn och hans lantställe i Östergötlands skärgård. Man kan tydligt se likheterna i skrovform mellan M/Y Triton och motortorpedbåtarna i T42-serien. Curt Borgenstam lät Neglingevarvet bygga M/Y Triton ca 1955.

Sedan hösten 2009 ägs M/Y Triton av Föreningen tritons Vänner. Föreningen verkar för att M/Y Triton i eller så nära originalskick som är möjligt.

www.mytriton.se

Tungdykarbåt A213 Nordanö/Ekipageveteranerna

Längd överallt:	26 meter
Bredd största:	8,0 meter
Deplacement:	148 ton
Bestyckning:	2 x 7,62 mm kulspruta m/58
Motorer:	2 st. Volvo TAMD 122A, 705 kW. Twin Disc typ 2041. 1 st. TAMD 71 som kragg
Fart:	15 knop
Besättning:	3 officerare och 6 meniga
Hemmahamn:	Gålö

Nordanö byggdes 1982 på Karlskrona Stålbåtars varv. Marinen köpte fartyget 1991 och byggde om henne till min-utläggare (MULA) för fasta mineringar och namngavs till HMS Nordanö med bognummer A213. Hemmahamn blev KA5 i Härnösand under MilO N. 1998 kom Nordanö att överföras till Ekipagekompaniet på Musköbasen med tjänst som utbildningsfartyg och bogserbåt inom basbataljonen. Vid nedläggning av Musköbasen 2004 kom Nordanö att överföras till frivilligförsvaret under Svenska Röda Korset och byggdes om till sjukvårdsfartyg. När Röda Korset 2011 upphörde som huvudman för frivilligförsvarets sjukvård överfördes Nordanö till Ekipageveteranerna.

Ekipageveteranernas syfte är att vårda traditioner och kunskap inom ekipageverksamhet och att vara Veteranflottiljens egen ekipageresurs och stödfartyg.

www.ekipageveteranerna.se

Stridsbåt 90 E nr 127

Längd överallt:	11,9 meter
Bredd största:	2,9 meter
Deplacement:	6,5 ton
Motorer:	1 st. Scania DSI14 V8 (14 l, Turbo, Intercooler), 650 hk
Fart:	40+ knop
Besättning:	2 personer, förare och navigatör
Hemmahamn:	Furusund

Stridsbåt 90E (StrB90E) är byggd i kolfiberarmerad vinylesterplast i sandwichkonstruktion och är utvecklad av Storebro Bruks AB i samarbete med försvarets materielverk. De första båtarna levererades till Försvarmakten 1996. I Försvarmakten användes StrB90E av Amfibiebataljonen.

Ett gäng entusiaster fick av en slump 2012 erbjuda att köpa en av försvarets övertaliga 90E och såg direkt en möjlighet att bevara en stridsbåt från Kustartilleriets tid i originalskick att kunna visa upp för allmänheten. När båten övertogs hade den legat på land sedan 2007 och var i mycket dåligt skick. Efter många arbetstimmar och stora pengar i delar och reparationer så är båten i det närmaste i nyskick och återställd i originalfärger. För att få ekonomi att kunna underhålla och driva båten så körs turer och arrangemang. Båten ägs av ett aktiebolag men verksamheten drivs av den ideella Föreningen Svenska Stridsbåtar.

<http://www.stridsbat90.se/>

V150 Jägaren

Längd överallt:	36,5 meter
Bredd största:	6,2 meter
Deplacement:	140 ton
Motorer:	2 Cummins KTA 50-M 2x1400 hk
Fart:	21 knop
Besättning:	4 officerare, 10–12 sjömän
Hemmahamn:	Gålö

V150 Jägaren var ett försöks- och prototypfartyg inför anskaffandet av patrullbåt typ Hugin och omklassades till vedettbåt år 1988. Byggt i Norge och sjösatt den 8 juni 1972. Vid ombyggnaden till vedettbåt så ersattes den 57 mm APJ 7101 med en äldre 40 mm m/48 pjäs senare modifierad till 40 mm apjäs Mk2 och de två MTU dieslarna på 2x3,600 hk ersattes med två st. Cummins dieslar med lägre effekt. Maxfarten sjönk därmed från 35 till 21 knop.

Fartyget var i kontinuerlig tjänst sedan 1972. HMS Jägaren avrustades under 2016 och överfördes till Statens Maritima Museer. Jägaren bemannas och drivs av Föreningen Svenska Patrullbåtar (FSvP)

FSvP är en ideell organisation med syfte att bevara vedettbåten Jägaren i sitt originalskick så långt som det är praktiskt och ekonomiskt möjligt och dessutom sprida kunskap och kännedom om fartygets roll och teknik i samarbete med maritima myndigheter och organisationer.

FSvP har ett avtal med SMM (Statens Maritima Museer) att driva fd. HMS Jägaren som ett levande museifartyg. I detta arbete ingår att köra fartyget, utbilda besättningar och underhållspersonal, sköta underhåll, samla och bevara dokument, manualer och bilder om fartygstypen, sprida information och kunskap till allmänheten mm

<http://patrullbatar.se>

P151 Hugin

Längd överallt:	36 meter
Bredd största:	6,3 meter
Deplacement:	Ca 150 ton
Motorer:	2 renoverade 20-cylindriga MTU-dieselmotorer från Plejad-klassen (MB 518C som byggdes om till D-version) med tillägg av två turboaggregat
Fart:	30 knop kontinuerlig drift, maxfart 35 knop
Hemmahamn:	Maritiman (GMC) i Göteborg

Patrullbåt typ Hugin byggdes i Norge av två olika varv; Bergens Mekaniske Verksted (11 st) och Westermoen Hydrofoil (5 st) 1978–1982. Som inspirationskälla hade man de båda fartygstyperna Storm och Snögg. När HMS Hugin levererades till Marinen 1978, fick hon beteckningen P151

Fartygen var beväpnade med olika kombinationer av vapen (Robot 12 Pingvin Mk2, minor, sjunkbomber och ELMA antiubåtsgranater). För bekämpning av sjö/luftmål finns en Bofors 57mm APJ7102 placerad på backen omedelbart framför brygghuset. För eldledning användes Philips ArtE 726. Detta bestod av en kombination en spaningsradar (PS 726), en målföljningsradar (PE 727) och en TV/IR-kamera. En navigationsradar av mer kommersiellt snitt (PN 610) kunde kopplas in mot eldledningen för att dölja sin marina signatur.

För upptäckt och målföljning av undervattensfarkoster utrustades P151 Hugin-klassen med en skrofast hydrofon typ Simrad SQ 3D/SF. Den var egentligen en sonar för fiske, men något anpassad för detta syfte. En PQ-858 gjorde att man kunde anvisa eldledningen i vilken bäring en fienderadar uppträdde, och klassificering av typ av radarsändare kunde göras.

P151 Hugin ägs av Statens Maritima Museer och vårdas av Föreningen P151 Hugins Vänner. Föreningens har till ändamål att samla patrullbåtsgastar, ytattackare och andra intresserade av örlogsfartyg och att vara en stödförening för patrullbåten HMS Hugin vid GMC.

Föreningen ska verka för att HMS Hugin ska vara öppen för allmänheten i likhet med andra fartyg i GMC regi. På sikt ska även föreningen verka för att fartyget ska kunna driftsättas och framföras i närområdet. Föreningen ska också verka för att bevara traditioner från tiden då HMS Hugin var i aktiv tjänst samt också att samla och sprida kunskap om denna typ av fartyg. Föreningen skall bedriva klubbverksamhet och anordna samkväm.

<https://p151hugin.se>

Radioklubben Torpedbåtsgnistarna. SKØMTB

Radiomuseet

Radioklubben grundades 2003 som en del av Veteranflottiljens organisation. Klubbens uppgift är att bevara den svenska torpedbåtsflottans radiohistoria. Klubben ligger på den gamla torpedbåtsbasen på Gålö i Stockholms södra skärgård. Målet för klubben är att ha fungerande radio-utrustning i originalskick i alla fartyg inom Veteranflottiljen samt en radioverkstad/museum där vi visar upp sändare, mottagare och annan radio- och kommunikationsutrustning från den svenska torpedbåtsflottan.

I vårt Radiomuseum har vi samlat många olika radiostationer och annan materiel från tidsperioden 1939 till sent 1970-tal som använts i det svenska försvaret, både på land och till sjöss. Många radiostationer är i fullt fungerande skick men några är inte helt kompletta. Vi har fokuserat på den materiel som använts på de fartyg som ingår i Veteranflottiljen men har också en del annan intressant materiel.

Från museet använder vi anropssignalen SKØMTB vid radiotrafik på amatörbanden.

Fartygens anropssignaler:

T26: Anropssignal vid trafik på amatörbanden: 8S8MTB

T38: Anropssignal vid trafik på amatörbanden: 8S8MMK

T46: Anropssignal vid trafik på amatörbanden: 8S8HMS

T56: Anropssignal vid trafik på amatörbanden: 8S8CRM

Spica: Anropssignal vid trafik på amatörbanden: 8S8TBS

Ystad: Anropssignal vid trafik på amatörbanden: 8S8RBB

www.navyradio.se

Föreningen Veteranflottiljen har till ändamål att samla personer med anknytning till eller intresse för svenska örlogsfartyg. Därtill att för allmänheten visa upp, demonstrera samt tillvarata och vidmakthålla fartygen med dess materiel i såvitt möjligt fungerande skick.

Veteranflottiljens ursprung härstammar från Föreningen Mtb-veteraner som bildades 1987 och som förste ordförande hade Mtb-konstruktören Curt Borgenstam.

Veteranflottiljen är en gemensam intresseorganisation för:

- T26, T46, T56 och T38
- T121 Spica
- R142 Ystad, R136 Västervik
- M20
- Vedettbåtarna Sprängaren och V150 Jägaren
- Patrullbåten P151 Hugin
- A-slupen Moses
- M/Y Triton
- Stridsbåt 90E nr 127
- A213 Nordanö med ekipageveteranerna
- Radioklubben Torpedbåtsgnistarna

Flottiljen arrenderar den legendariska Gålöbasen där vi har slip, förråd, verkstadsresurser, radiostation (GåRa) och utställningshallar. Resurser finns även i Karlskrona i f.d. Mtb-hallen som T38 delvis disponerar samt i Göteborg vid Maritiman (GMC) där Hugin har hemmahamn.

Föreningens medlemmar har under de gångna åren genom idogt arbete främst återställt och vidmakthållit fartygen i ursprungligt, och i de flesta fall, driftdugligt skick.

Vår fartygsflotta är världsunik och speglar en utveckling från första världskriget fram till och med det kalla kriget

Veteranflottiljen är medlem av Historic Naval Ships Association (www.hnsa.org) där Sverige, sett till antalet fartyg, är tredje största nation efter USA och Storbritannien.

Alla intresserade av vår verksamhet, även de som inte tjänstgjort ombord eller i Kungl. Flottan, är välkomna som medlemmar.

Föreningen har i dag över 600 medlemmar med H.M. Konungen och Herr Lennart Segerström som hedersmedlemmar

Gålöbasen, ett örlogsmarint kulturcentrum

Gålöbasen är historisk mark. Hårsfjärdenområdet har varit flottans hemvist långt innan Sverige blev en nationalstat och är i dag hemvist för 4. Sjöstridsflottiljen, Amfibieregementet och inte minst Veteranflottiljen på Gålö.

Flottan är ingalunda någon nykomling vid Hårsfjärden och Muskö. Här seglade flottor långt innan Sverige fanns.

Våra första noggrannare uppgifter om farleder och ankarplatser kring Berga och Muskö härstammar från 1200-talet. I den äldsta seglingsbeskrivningen över ostkusten som ingår i Konung Waldemars Jordebog nämns både Aelesnap (Älvsnabben) Mälsten och förstås Gålö

Gålöbasen lades ner 1985 och föll under 1990-talet offer för rivningshysterin. Torpedberget stängdes och murades igen. Mässar och andra byggnader revs. Kvar blev bara "Båsamässen", förrådslängan, "Akuten", "Intensiven" och brandboden

Veteranflottiljen välkomnar grupper att besöka vår historiska torpedbåtsbas och erbjuder en guidad tur på denna historiska mark. För ett besök kontakta arrangemang@veteranflottiljen.se eller ta en titt på vår hemsida www.veteranflottiljen.se.

Upplev skärgården under en sjötur med våra fartyg

Flera av våra fartyg har certifikat som passagerarfartyg och erbjuder längre eller kortare turer i skärgården. Några exempel är:

- "Järnholmssund", en resa i torpedbåtsfart. Ca 1 timma till sjöss
- Muskö runt. Ca 2,5 timmar till sjöss. Besättningen guidar
- Gålö – Märsgarnsviken – Hårsfjärden – Muskö runt – Mysingen – Gålö på temat "Kalla Kriget". Ca 3 timmar till sjöss. Besättningen guidar

Vi skräddarsyr naturligtvis sjöturer enligt era önskemål. Vid de längre turerna serveras en lättare måltid efter förtöjning.

Vi erbjuder även måltider för sällskap upp till 24 gäster. Allt från en öl och en macka via pytt i panna till trerätters middag tillagad av professionella kockar och serverad av raska sjömän. Drycker enligt önskemål

Se respektive fartygs hemsida för bokning

Gålöbasen är ett militärt skyddsobjekt enligt skyddslagen (2010:305) varför endast förhandsbokade besök är möjliga. Besök av utländsk medborgare måste anmälas minst tre veckor i förväg

Stockholms södra skärgård erbjuder en hel bukett av upplevelser och möjligheter att njuta av skärgårdsliv, god mat och förstklassiga boenden. Se <http://www.visithaninge.org/> för information

DIN fina insats...

...håller Veteranflottiljen vid liv

